

REPUBLIKENS PRESIDENTS FÖRORDNING OM SKÖTSELN I LANDSKAPET ÅLAND AV DE FÖRVALTNINGSUPPGIFTER SOM GÄLLER STÖD FÖR BYGGANDE AV BREDBAND

1 Systemet med överenskommelseförordningar

Bestämmelser om fördelningen av lagstiftningsbehörigheten mellan riket och landskapet Åland finns i självstyrelselagen för Åland (1144/1991). Lagen utgår från principen att behörigheten i förvaltningsärenden följer lagstiftningsbehörigheten. Ansvaret för kostnaderna följer av förvaltningsansvaret, om inte något annat föreskrivs.

I 32 § i självstyrelselagen finns bestämmelser om ett system enligt vilket uppgifter som hör till riksförvaltningen för viss tid eller tills vidare kan överföras på en landskapsmyndighet. På motsvarande sätt kan uppgifter som hör till landskapsförvaltningen överföras på en riksmyndighet. Överföringen sker genom förordning och med landskapsregeringens samtycke. En överenskommelseförordning kan sägas upp ensidigt.

Enligt 32 § 3 mom. i självstyrelselagen utfärdas överenskommelseförordningar av republikens president. Utlåtande av Ålandsdelegationen ska alltid begäras om förslaget.

2 Nuläge och behovet av en ny förordning

Enligt 27 § 40 punkten i självstyrelselagen för Åland hör televerksamhet till rikets lagstiftningsbehörighet. De i lagen om stöd för byggande av bredband (1262/2020), nedan *lagen om stöd för bredband*, avsedda bredbandsprojekt som stöds med offentliga medel hör till televerksamhet. Stödprogrammet för bredband enligt lagen om stöd för bredband är en fortsättning på det tidigare stödprogrammet, enligt vilket stöd har kunnat sökas åren 2010–2018. I samband med att lagen om stöd för bredband trädde i kraft upphävdes den tidigare lagen om stöd för byggande av bredband i glesbygdsområden (1186/2009) som gällt stödprogram.

Enligt 27 § 40 punkten i självstyrelselagen har riket lagstiftningsbehörighet i fråga om televäsendet, dock så att tillstånd att utöva allmän televerksamhet i landskapet får beviljas av en riksmyndighet endast med landskapsregeringens samtycke. Enligt 18 § 22 punkten i självstyrelselagen har landskapet lagstiftningsbehörighet i fråga om näringsverksamhet med beaktande av vad som stadgas i 11 §, 27 § 2, 4, 9, 12–15, 17–19, 26, 27, 29–34, 37 och 40 punkten samt 29 § 1 mom. 3–5 punkten, dock så att även lagtinget har behörighet att vidta åtgärder för att främja sådan näringsverksamhet som avses i de nämnda punkterna.

I lagen om stöd för byggande av bredband i glesbygdsområden ålades landskapsförbunden bland annat uppgifter i samband med konkurrensutsättning av bredbandsprojekt. Enligt lagen sköttes landskapsförbundens uppgifter i landskapet Åland av Sta-

tens ämbetsverk på Åland. För att samordna politiken för främjande av näringsverksamhet hade dessa uppgifter överförts från riksmyndigheten, Statens ämbetsverk på Åland, till Ålands landskapsregering genom en överenskommelseförordning utfärdad av republikens president (49/2010). På grund av de ändringar som gjorts i lagen upphävdes denna överenskommelseförordning och en ny överenskommelseförordning utfärdades (810/2010).

Sedan den nya lagen om stöd för bredband har trätt i kraft den 1 januari 2021 och den gamla lagen har upphävts föreslås det också bli utfärdad en ny överenskommelseförordning som upphäver den nu gällande förordningen.

3 Det huvudsakliga innehållet i förslaget till förordning

Enligt 2 § 3 mom. i lagen om stöd för bredband sköts de uppgifter som enligt lagen har ålagts landskapsförbundet i landskapet Åland av Statens ämbetsverk på Åland. Genom överenskommelseförordningen överförs uppgifterna från Statens ämbetsverk till Ålands landskapsregering.

Ålands landskapsregering ska i enlighet med 4 § 1 mom. i lagen om stöd för bredband framställa en motiverad begäran till Transport- och kommunikationsverket om en marknadsanalys av ett projektområde, i enlighet med 5 § 1 mom. offentligt utlysa det statliga stödet för bredbandsprojektet samt i enlighet med 6 § 1 mom. bland dem som ansökt om stöd välja den sökande som totalekonomiskt sett genomför projektet mest fördelaktigt enligt de jämförelsegrunder som nämns i utlysningen. Enligt 3 mom. kan landskapsregeringen samarbeta med ett landskapsförbund när den fullgör uppgifter enligt 5 och 6 §. Uppgifterna enligt den föreslagna överenskommelseförordningen innebär inte någon väsentlig förändring i det rådande rättsläget, eftersom Ålands landskapsregering har skött samma uppgifter under det tidigare stödprogrammet.

I enlighet med den tidigare överenskommelseförordningen föreslås det i förordningen också en bestämmelse om överklagande av landskapets beslut i ett ärende som avses i förordningen. Det föreslagna 1 § 2 mom. motsvarar bestämmelsen om ändringssökande i den gällande förordningen. I det föreslagna momentet hänvisas till 25 § 3 mom. i självstyrelselagen. Enligt momentet ska besvär över beslut som en landskapsmyndighet har fattat med stöd av en överenskommelseförordning överklagas hos Ålands förvaltningsdomstol.

4 Beredningen av förslaget

Utkastet till förordningen har uppgjorts som ett tjänsteuppdrag vid justitieministeriet efter ett initiativ av kommunikationsministeriet. Utlåtande över förordningsutkastet begärdes av kommunikationsministeriet och Transport- och kommunikationsverket, men kommunikationsministeriet valde att inte inkomma med utlåtande. Transport- och kommunikationsverket har i sitt utlåtande förordat att förordningen ges. Ålands landskapsregering har den 19.11.2020 gett sitt samtycke till den förordning som föreslås bli utfärdad. Åländelegationen såg i sitt utlåtande inga hinder för att förordningen träder i kraft.

Förslaget till förordning har granskats av justitieministeriets laggranskningsenhet.

5 Ekonomiska konsekvenser

Överföringen av uppgifter föranleder inga kostnader för staten. Staten står fortsättningsvis för finansieringen av stödet på Åland enligt samma grunder som i riket.

Förslaget innebär inga förändringar i kostnaderna för de uppgifter som för närvarande är överförda på landskapet Åland.

6 Ikraftträdande

Förordningen föreslås träda i kraft den 1 februari 2021. Genom förordningen upphävs gällande överenskommelseförordning (810/2010).